

בע"ה, י"ב שבט תשע"ד
13 לינואר 2014
תיק מס' 74004

פסק דין

לבין
הנתבע
[מוכר]

בעניין שבין
התובע
[קונה]

עוסק מורשה מס' ע"י [], מנהל החנות

א. רקע

1. התובע קנה מן הנתבע ספה פינתית הבנויה משתי יחידות. הנתבע הוא בעל החנות, אולם, הוא מיוצג ע"י מר פ' שהוא מנהל החנות (ואינו הבעלים). התובע ואשתו ראו את דגם הספה בחנות, אך ביקשו לבצע בה שינויי – להוסיף משענת צד בשונה מן הספה שבתצוגה שהייתה פתוחה מן הצד. מחיר הספה כולל תוספת כרית עמד על 4,650 ₪.
2. אין מחלוקת שסופקה ספה שלא על פי הסיכום, שכן הספה הגיעה ללא משענת צד באחת מצלעותיה. כמו כן, התובע טען שהובטחו לו רגליים מפלסטיק, בעוד שסופקו רגלי עץ.
3. כאשר התגלתה התקלה, ניסה מנהל החנות לרצות את התובע בדרך של הצעת פיצוי כספי. התובע סירב. לאחר שהתובעים התלוננו בפני בעלי החנות, התברר למנהל החנות שניתן לבצע תיקון בספה. סוכם בשלב מסוים שמנהל החנות ייקח את הספה ויתקנה.
4. בפועל, לפני הדיון הראשון, לא התבצע התיקון, ובין הצדדים היתה מחלוקת מדוע הדבר לא נעשה. לטענת התובע הדבר נבע מהשתהות של מנהל החנות שהבטיח שיגיע ולא עמד בדיבורו. בשלב מסוים, התובע טען שהוא כבר לא רוצה שיתקנו את הספה.
5. לטענת מנהל החנות, הוא לא לקח את הספה לתיקון משום שאביה של אשת התובע הודיע לו שהם לא מסכימים לתיקון אלא דורשים את ביטול העסקה – החזרת הספה והשבת הכספים ששולמו.

ב. התביעה

6. בדיון הראשון בבית הדין, שב ודרש התובע את ביטול העסקה, השבת הכספים ששולמו ופיצוי נוסף. בסך הכל תבע 7,950 ₪ לפי הפירוט הבא:

עלות ספה –	4,650 ₪
הובלה –	300 ₪

עמוד 1 מתוך 4

עוגמת נפש – 3,000 ₪ (על פי סעיף 31א לחוק הגנת הצרכן).

התובע טען, שלאור ההתרשלות בטיפול בליקוי הוא איבד את האמון בנתבע, ועל כן אינו חפץ בתיקון שייעשה כעת.

ג. החלטת הביניים

7. בהחלטת הביניים קבע בית הדין שעל התובע לאפשר לנתבע לתקן את הספה תוך 21 יום. (ע"פ שו"ע חו"מ סימן רלב, סעיף ה).

8. בפועל, הנתבע אכן לקח את הספה, והחזיר אותה באיחור של מספר ימים מהמועד שנקבע.

ד. טענות התובע לאחר התיקון

9. לטענת התובע התיקון הוא לקוי, ולכן הוא עומד על תביעתו לביטול העסקה. הליקויים הם:
1. התפר בפינת הספה שבוצע במסגרת התיקון, אינו אסטטי.
 2. גוון ומרקם כיסוי חלק הספה שתוקן וגוון ומרקם חלק הספה המקורי אינם זהים.
 3. בעקבות התיקון נוצר מרחק של מספר ס"מ בין הספות. כמו כן בעוד שבספה המקורית היו מחברים שחיברו את שני חלקי הספה, לא הותקנו מחברים אלו ביחידת הספה שתוקנה.
 4. בדיון הבטיח מנהל החנות שהוא יחליף את הרגליים מרגלי עץ לרגליים מן הסוג שיבקש התובע. התובע שלח פקס לנתבע וביקש רגלי מתכת, ואילו מנהל החנות שלח רק רגלי פלסטיק.

ה. ביקור בבית התובע

10. על מנת לעמוד על המציאות, ערך בית הדין ערך ביקור בבית התובע, בנוכחות מנהל החנות. **העובדות שהתבררו הן:** יש קימור כתוצאה מתפר לא מושלם בפינת הספה. הבדל בין גוון שני חלקי הספה אינו ניכר כלל ממרחק, או בהבטה רגילה. מגע והתבוננות מדוקדקת מוכיחה שיש הבדל במרקם, ואולי הבדל קל שבקלים בגוון. יש מרחק של מס' ס"מ בודדים כאשר הספות צמודות, ואכן לא הותקן מחבר בחלק הספה ששופץ.
- תשובת מנהל החנות:** מדובר באותו דגם בד, אך יתכן הבדל קל בשני קווי יצור של אותו בד. הספות צמודות בנקודת המפגש של הכריות עליהן יושבים, ומרחק של ס"מ בודדים בשלד הספה הוא מקובל – כך עומדות גם הספות בחנות. התפר אינו לקוי, הוא סביר בספות 'דמוי עור'. רגלי מתכת – אפשר להביא, אך הן לא מתאימות לסוג ספה כזה; הכי מתאים זה עץ (כפי שיש בחנות), ויש ברשותם גם רגלי פלסטיק שנתנו להם על ידי המוביל. נראה היה שתשובת הנתבע בעניין זה התקבלה על דעת התובע. על כן יש לדון רק בליקויים 1-3.

ו. דיון

11. השאלה ההלכתית הראשונה היא, האם הליקויים שבספה, מהווים מום שמצדיק ביטול העסקה.

עמוד 2 מתוך 4

זוה לשון השולחן ערוך (חושן משפט סימן רלב, ו):

כל שהסכימו עליו בני המדינה שהוא מום שמחזירים בו מקח זה, מחזירין.
וכל שהסכימו עליו שאינו מום, הרי זה אינו מחזיר בו אלא אם פירש, שכל הנושא ונותן
סתם, על מנהג המדינה הוא סומך.

**דהיינו הגדרת מומים אינה תלויה בטעמו האישי של כל אדם כי אם בדברים המוסכמים על כלל
הציבור.**

לדעתנו,¹ הפגמים שהוצגו על ידי הנתבע, הם פגמים קלים, שאין נהוג לבטל בעטיים את המקח.
נפרט לפי סדר הליקויים בתביעה:

1. הבדל הגוון אינו ניכר כלל אלא למי שחפץ להתבונן בדבר ביותר.
2. התפר הפינתי שאינו מושלם – מדובר בתפר במקום שאינו בולט ובליקוי מינורי (יתכן
שבמציאות אחרת ניתן היה להורות על תיקון, אך לאור התמשכות הדברים וחוסר האמון – אין
זה הסעד הראוי).
3. הצמדת היחידות – ברור שניתן לפתור את הבעיה על ידי החזרת המחברים, ואם יחפצו
התובעים ישתמשו בכספי הפיצוי שנקבע להלן לצורך זה.
על כן, לסיכום, אין בסיס לביטול העסקה.

12. פיצוי:

התובע דרש פיצוי על בסיס חוק הגנת הצרכן. אומנם, התובע לא הפנה את בית הדין לעילה
שלדעתו מזכה אותו בפיצוי.

באופן כללי נאמר, שלדעת בית הדין, היה ליקוי בשירות, והתממהות רבה בטיפול בתלונות, אך
לא מדובר על התנערות מהחיוב. כמו כן, לא התבררה המחלוקת העובדתית האם אביה של
התובעת אכן הודיע שהם אינם מעוניינים בתיקון.

מה שברור הוא שלא סופק המוצר בדרך הראויה והמושלמת שהיה ראוי להיות. דומה הדבר
לנאמר ברמ"א (רלג, א):

מכר לו בשר בחזקה שהוא מין איל מסורס, ונמצא שאינו מסורס, המקח קיים ומחזיר לו
אונאתו.

על כן צריך להעריך את הפחת של הספות בעקבות השינויים הקלים הללו ולפצות את התובע.

נציין, שאת העובדה שהצדדים נאלצו להגיע לבית הדין ולהוציא הוצאות ולא הסתדרו בעצמם,
אנו זוקפים לחובתם של שני הצדדים, שכן בשלב מסוים התובעים לא הסכימו להתגמש ולאפשר
תיקון ודרשו רק את ביטול העסקה.

לאור מכלול הנסיבות אנו קובעים פיצוי כולל בשיעור של 650 ₪.

¹ אמנם תיאורטית היה מקום לקבל חוות דעת מומחה בעניין, אולם, גודל התביעה אינו מצדיק את העלות הכרוכה בכך. בעניין
זה פועל ביה"ד במסגרת סמכותו כפי שהוגדרה בהסכם הבוררות.

ז. החלטה

1. הנתבע ישלם לתובע 650 ₪ תוך 14 יום.
2. אין צו להוצאות.
3. פסק הדין ניתן ביום שני י"ב בשבט תשע"ד, 13 לינואר 2014.
בזאת באנו על החתום

הרב דניאל כ"ץ

הרב סיני לוי

הרב שלמה כהן